

### Fr. 3 (PMG 849)

Athen. 14.618d-e Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ *Περὶ Παιάνων* (396 F 23) φησί· “τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσεγόρευον ἀμάλας, συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γενόμενα δέσμην οὖλους καὶ ἰούλους· καὶ τὴν Δήμητρα ὅτε μὲν Χλόην, ὅτε δὲ Ἰουλώ. ἀπὸ τῶν οὖν τῆς Δήμητρος εὐρημάτων τοὺς τε καρπούς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὖλους καλοῦσι καὶ ἰούλους”. δημήτρουλοι καὶ καλλίουλοι. καὶ

πλείστον οὖλον οὖλον ἴει, ἰουλον ἴει.

ἄλλοι δὲ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ὠδήν.

Eust. *ad* Σ 555, 1162.40-44 (4.253.4-11 V.) ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἀθηναίου φέρεται καὶ ὅτι τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἐλέγετο ἀμάλλαι. ἀθροισθέντα δὲ εἰς δέσμην ἐκαλοῦντο ἰουλοι πρὸς ὁμοιότητα ἴσως ἢ τοῦ κατὰ τὴν ἥβην ἰούλου ἐν τοῖς προσώποις ἢ τοῦ πολυπόδος ζωυφίου ἢ διὰ τὸ ἴεναι εἰς ὀλότητα. ἐξ αὐτῶν δὲ καὶ Δήμητρος ἰουλοι, καὶ συνθέτως δημητρίουλοι, ὕμνοι εἰς Δήμητραν, οἱ καὶ καλλίουλοι, καὶ ἐπιφώνημα ἐμμελὲς τὸ “πλείστον-ἴει”. ἔνθα τὸ οὖλον οὖλον οὐκ ἂν εἶη δηλοῦν τὸ ὀλέθριον, ἀλλ' ἕτερόν τι εὐφημότερον. τοιοῦτον δὲ τὸ ὄλον καὶ τὸ ὑγιές καὶ τὸ συνειλημμένον ἦτοι συνεστραμμένον.

Cf. Eratosth. *Herm.* fr. 10 Pow. ἡ χερνήτις ἔριθος ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος / δενδαλίδας τεύχουσα καλοῦς ἦειδεν ἰούλους, Apollod. *FGrHist* 244 F 149 καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἰουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ὠδὴ Λιτυέρσας, Poll. 1.38 ὠδαὶ εἰς θεοὺς κοινῶς μὲν παιᾶνες, ὕμνοι, ἰδίως δὲ Ἀρτέμιδος ὕμνος οὐπιγγοῦ, Ἀπόλλωνος ὁ παιάν, ἀμφοτέρων προσόδια, Διονύσου διθύραμβος, Δήμητρος ἰουλος· λίνος γὰρ καὶ λιτυέρσης σκαπανέων ὠδαὶ καὶ γεωργῶν, Schol. Ap. Rh. 1.972 (p. 85 Wend.) ἰουλος· ... ὁ μέντοι Ἐρατοσθένης ὄνομα ὠδῆς ἐρίθων ἀπέδωκεν ἐν τῷ *Ἑρμῇ*, λέγων οὕτω· (fr. 10 Pow.). οὐκ ἔστι δέ, φησὶ Δίδυμος (*Lex. com.* fr. 32, p. 66 Schm.), ἀλλ' ὕμνος εἰς Δήμητρα, ὡς ὁ οὐπιγγοῦ παρὰ Τροϊζηνίοις εἰς Ἀρτεμιν. ἔστι καὶ οὖλος καὶ ἰουλος ἢ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη καὶ Οὐλῶ ἢ Δημήτηρ, 2.43, Hesych. ι 762 L., Phot. ι 149-52 Th., *Et. M.* 472.35 s., *Suda* ι 442 A.

Numeri incerti: vd. Meineke 1846, 34, 1867, 296, Bergk 1882, 654. De cantilena, vd. Aubriot-Sévin 1992, 36, Lambin 1992, 140 s., Citelli 2001, 1595 s.

### Fr. 4 (PMG 850)

Athen. 14.619c-d Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ *Ἑρωτικῶν* (fr. 32 W.) νόμιον καλεῖσθαι τινὰ φησιν ὠδὴν ἀπ' Ἡριφανίδος, γράφων οὕτως· “Ἡριφανὶς ἢ μελοποιὸς Μενάλκου κυνηγετοῦντος ἐρασθεῖσα ἐθήρευεν μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις. φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρείους ἐπεξῆει δρυμούς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἰοὺς δρόμους· ὥστε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργία διαφέροντας, ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἰσθησιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιῆει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὡς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ ἄδουσα τὸ καλούμενον νόμιον, ἐν ᾧ ἔστιν·

μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα”.

De numeris, vd. Pordomingo 1996, 473. Eriphanis persona, non poetria: vd. Bergk 1882, 663, Ribbeck 1899, 193, Crusius 1907, Lambin 1992, 41, Campbell 1993, 237 n. 1, Pordomingo 1996, 464, 467. De universa re, vd. Köster 1831, 52, Lambin 1992, 38-52.